

Havas Jenőné Rokonaival

Ez egy csoportkép, valószínűleg Budapesten készült, 1942 nyarán. Bal oldalon Edit áll, az unokatestvérem. Ő Sári nagynénémnek volt a leánya. Edit után az édesanyám következik a képen, majd Elvira nagynéném. Elvira az 1920-as években költözött ki a férjével Budapestre, Budapesten élt. Az ő férje készíthette a képet, de ez nem biztos. Egy fia volt, aki öngyilkos lett. Elvirát a férjével együtt deportálták Auschwitzba, egyikük sem tért haza. A másik két nőt a képről nem ismerem, nem tartoznak a családhoz. Talán Elvira férjének rokonai vagy ismerősei. Anyám harmadik testvére, Sári Jugoszláviába ment férjhez, az akkori Dél-Magyarországra. Azt tudom, hogy azok között voltak, akiket a magyarok belelőttek a Dunába. Volt két lányuk. A kisebbik, Lili Olaszországba ment férjhez, még a második világháború előtt, és úgy menekült meg. A nagyobbikat, Editet deportálták Auschwitzba, de hazajött. Férjhez ment egy Rosenberg nevű jugoszláviai zsidó fiúhoz, és az 1940-es évek végén kivándoroltak Dél-Afrikába. Innen Izraelbe, majd Hollandiába költöztek. Edit férje építészmérnök volt, és cukorgyárak építésére szakosodott. A második világháború alatt anyám szemfelszedéssel foglalkozott Kolozsváron. Volt egy zsidó üzlet műhellyel. Az anyám itt kapott egy kis helyet, amiért bért fizetett, és a saját gépét vitte be, azon dolgozott saját kontójára. A tulajdonosnak volt egy nagyon rendes keresztény alkalmazottja, akinek a nevére -- miután már a zsidó üzletek nem működhettek -- átíratta az üzletet és a műhelyt (ez talán 1944-ben volt) [lásd: stróman]. Mivel anyám nem volt alkalmazott, hanem bérelte a helyet, nem rakták ki, és egészen a deportálásig dolgozhatott ott. Anyám Auschwitzban halt meg.